

Ufuk Baysal

- Őirler -

Yayın Tarihi:

10.02.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aforoz

Ne bir ülkeye vatandaş olabildin,
Ne bir yüreğe arkadaş.
Herhangi bir sevdaya başrolde olamadın.
Yalnız kalacak kadar adam bile olamadın.
Garip ama seni sevenler de oldu.
Ama sen buna layık da olamadın.
Neden ben diye sorma!
Sen uçan kuşların gölgelerine baştığından beri
Aforoz etti seni doğa!

Ufuk Baysal

Alakasız

Benim için bir şey yap.
Kedilerin önüne ot at mesela,
Atlara biraz daha et ver,
Hiçbir rengi kullanmadan resimler yap,
Notası olmayan şarkılar söyle,
İmkânsız da olsa bir şeyler yap.
Beni biraz sev mesela...

Ufuk Baysal

Alın Seni

Alnıma yazarken seni
Acıtmadılar da canımı
Ne zannettin de kendini
Yaşarken acıttın yüreğimi

Ne aşklar kaldı sürmedik
Ne hekimler kaldı gitmedik
Neresine yazdılersa alınımın
Bir türlü seni silemedik

Son umudum sensin
Elini sür alnıma bu acı dinsin
Sür de sil alnımdaki seni
Ne alın teriymiş be
Ne alın seniymiş...

Ufuk Baysal

Ama

Ama bazen pekiştirir bir özelliği,
Bazen de kendinden önce söylenenleri anlamsızlaştırır.
Evet seni çok ama çok seviyorum
Ve isyan dolu cümlelerimin sonuna bir ama koyuyor,
Sonra da ekliyorum seni seviyorum.

Ufuk Baysal

Anlat Baba

Sevgili Kızım Azra;

"Anlat babası! " dediler bana ablaların,,amcaların,teyzelerin...

Öyle bir anlatmak istiyorum ki seni; ben anlattıkça, bütün engeller kalksın istiyorum,hayatının baharındaki bütün filizlerin önünden.

Hani bir bahar sabahı güneşli bir güne uyanmışsınızdır,pencereyi açarsınız ve kıdemli bir ağacın çiçeğe durmuş dallarının birindeki neşeli bir kuşun cıvıltısı dolar ya odanıza,hani sadece duyarsınız ya cenneti,işte ondan daha güzeldir benim kızımın sesi...

İnsan her gün anımsar mı aynı gözleri? Onun gözleri; berrak akan bir derenin içindeki siyah çakıl taşlarından daha siyahtır ve yakar yüreğimi bakışları.

Her gün bir güneşin doğduğunu sanıyor bazıları.Oysa sen benim gözlerime bakıp her güldüğünde,başka bir güneş daha doğuyor benim dünyama.

Sen dünyama girdiğinde ben bir başka benle tanıştım.Sanki seninle beraber bende doğdum.Doğum gününe izinsiz ortak oldum kızım beni affet.

Umudumun filizi oldun. En çirkin yüzler bile sevimli artık senin şerefine. Güzel gözlerine umutsuzluğun gölgesi düşmesin diye,ceviz kabuğundan koca bir gemi yapar baban bu acımasız hayat okyanusunda ve daha sıkı asılır küreklere...

Sana o kadar uzak bir diyardayım ki şimdi kızım.Hasretin de senin gibi nazlı biliyor musun? O da senin gibi inatçı J Hasretin de senin gibi bırakmıyor peşimi be

kızım.Neden senden uzak olduğumu soruyorsundur eminim.Senin ve kardeşinin geleceği için,o narin bedeninin dayanamayacağı bir coğrafyada,üstelik akşamları koşarak gidilecek evleri olamayan amcalarınla birlikteyim kızım.

İnsan bazen tek başına aşamaz bazı engelleri,arkadaşlarına ihtiyaç duyar ve onların yardımıyla aşar.Senin kulaklarının da iki tane arkadaşına ihtiyacı varmış.Onlar yardım edeceklermiş dünyada var olan sesleri işitmene.

Korktuk önce,ama sen o küçücük yüreğinle o kadar büyük bir olgunlukla kabul ettin ki bu yeni arkadaşları,kuyumcu vitrinlerindeki pırlanta küpelerden daha değerli olduklarını hissettirdin onlara.Keşke herkes senin gibi tanımlayabilse arkadaşlığı süslü gevezem.

İnsanlar bu dünyada hep anlaşılammaktan veya yanlış anlaşılmaktan şikayet ederler.Bunun tek sebebi insanların birbirlerini iyi dinlememeleridir.Yani kısacası işitirler ama duymazlar.Unutma kızım! O arkadaşların sadece işitmene yardımcı

olacaklar.Duyman için dinlemen gerekir.Can kulağıyla dinle sana anlattıklarımı.Belki o zaman engelleri yüzünden özürlü sayılan kardeşlerinin,ablalarının,ağabeylerinin haklı isyanlarını da duyarsın...

Ufuk Baysal

Aşık Biliriz

Bir şarkı seçmeli insan,
Hani öldüğü zaman cenaze marşının yerini alacak.
Ardından söylenecek şarkı aşkı anlatacak...
Değil mi ki bir ömür ardından tek şey aşktır anlatılacak...
Nasıl bilirdiniz sorusunun cevabı,
Aşık biliriz diye nidalanacak.

Ufuk Baysal

Ayrı Ayrı

Unut demişler kadına, unutmuş o adamı.
Unut demişler adama, unutmuş o kadını.
Şonramı?
Ölene dek mutlu yaşamışlar ayrı ayrı.
Bir tek unut diyenler unutamamış o aşkı o da ayrı!

Ufuk Baysal

Az

Az önce bir şarkıda duydum.
Hayatta hiçbir şeyim az olmadı senin kadar diyordu.
Ekmeğimiz de azdı paramız da.
Ne bileyim belki çevremiz de öyle.
Parası olmayınca insanın çevresi de olmuyor belli ki.
Seni tanıyana kadar ne çok "az" vardı benim hayatımda.
Ne dememi bekliyorsun?
Adam doğru söylemiş.

Ufuk Baysal

Az Rakım

Rakım az burada,farketmez ama
Ben Hayyam'ın yarım bıraktığı testi
Bitirememişimki daha...
Güneş batmış denize,deniz taşmış
Bütün hesaplar kapanmış.
Geceye bakıyorum,gökyüzüne
Geçmişe yani,
Ya da geleceğe kimine göre.
Uzay...
İsim babasıyım ben uzayın,
İstesem aha şurasından tutar yırtarım
Ya da bir bez parçası gibi katlarım
Dökülür yıldızlar katlasam sanırım...

Ufuk Baysal

Bandrollü Aşk

Eskiden bandrolü vardı aşkın,
Şimdi seyyarda satıyorlar.
Çünkü herkes kendi aşkına sahip,
Aşkın kimsesi yok, yağmalıyorlar

Ufuk Baysal

Başladım Anlatmaya

Aldım karşıma topladım hepsini,
Mevsimleri, yıldızları, mehtabı.
Çiçeklerin hepsini, güneşi,gündüzü,geceyi.
Yağmuru aldım sonra hatta rüzgârı da.
Başladım anlatmaya...

Aşığım dedim.
Yaz,güneşin elinden tuttu
Bir adım öne çıktı.
Gece saklandı gündüzün arkasına.
Yağmur eğdi başını,rüzgar suspus.

Anlatınca seni,
Gül ayrıldı çiçeklerden gülümseyerek.
Öne çıktı,yanında mehtabı sürükleyerek
İlkbahar ne fısıldadıysa rüzgârın kulağına,
Meltem oldu rüzgâr hafifçe utanarak.

Ayrıldık ama dedim.
Sonbahar dedi sıra benim.
Gül kurudu,bir defterin arasına uzandı.
Gece gündüzü itti,yerini bil dedi.
Yağmur kaldırdı başını,rüzgar delirdi.

Başkasının artık dedim.
Çiçekler ağlayarak saklandılar bahara.
Yıldızlar kandırdılar mehtabı firara.
Kış haince gülümsedi sonbahara
Yağmur üşüdü,kar oldu sonra.

Ufuk Baysal

Belki

İki küçük çocuğun tutuştukları ellerinde saklıyorum belki,
Ya da gülen gözbebeklerinde.
Oğlunun istediği oyuncak arabayı almak için,
Hayatının bir gününü patronuna satan babanın,
Elindeki arabayla evine giden ayak izlerinde.
Neyini aşk ile üfleyen neyzenin nefesinde belki,
Yani vurulmuşum besbelli.
Sevdiğimi söyleyemem ben.
Gözlerine bakamam, ellerini tutamam.
Dayanamam.
Sen şmeyesin diye,
Kışla pazarlık ederim.
Sevdiğimi söyleyemem,
Sen de beni sevsen diyemem...

Ufuk Baysal

Bendeki Sen

Bahar yağmurlarından sonra kokan topraksın sen,
Beni seninle yoğurmuş yaradan, hamurumdusun.
Ilık bir meltem, kutsal bir nefessin sen,
Bana seni üflemiş yaradan, ruhumdusun.
Gülümseyen her yüzde, açan her çiçekte sen,
Güzele bakar seni görürüm, sevabımdusun.
Maddenin kimyasında, eşyanın dokusundasın sen,
Neye uzansam seni tutarım, parmaklarımın ucundasın.
Attığım her adım sana doğru yolun başı, yolun sonu sen,
Serseri bir gezgin değilim bu âlemde, kaderimsin.

Ufuk Baysal

Beraber

Dağınık bir gecenin besteli kimsesizliğini yaşıyorduk,
Kendimizin bile bilmediği sebepsiz,
Bir o kadar çaresiz ezgiler eşliğinde bir şeyler anlatıyorduk,
İçimizdekileri rahatça ve karşılıksız olarak anlatabildiğimiz sayfalara.

Belki keyiften, belki ilklerden garip bir mutluluk hapsettik,
Kendimiz kadar değerlere.
Belki çok az bulabildiğimizden,
Belki de kaybetmekten korktuğumuzdandı bu hapsedişler.

Mutluyduk!
Yavru bir kırlangıç uçmayı öğrenir gibi
Öğreniyorduk hayatı.

Gülümsemelerimiz dişlerimizin beyazlığından değildi
Umursamıyorduk fiziği, kimyayı.
Eğlenceliydi öğrenmek, öğretmek.
Bıraksak yerinden çıkacak gibiydi yüreğimiz.
Tutmalı mıydık yerinde yoksa özgürlük müydü mutluluk?
Görsün ve anlatsın ruhun sana,
"umut et ve mutlu ol!" buydu parolamız.

Nerede olduğun önemli değil bizim için.
Çünkü sen iki kalbe sığmayacak kadar büyüksün,
Çok uzaklardan bile görülürsün.
Sen bir devsin zulasında umutlarımızı taşıyan.

Pencereden bakıp güzelliğine imrendiğimiz
Ve hakkında bilmediklerimiz kendisinden büyük ay.
Lekeleri ile güzel olan belki,
Belki gizemi kim bilebilir?

Her yıldız kayışında dilek tutma heyecanımız,
Küçüklüğümüzdeki öcüler kadar uzaktı aslında bize...
Nedenlerini bilmeden
Ve sonuçlarını hayal ederek umutlandık,
Hayat denilen yolun başında.
Sonundakileri biri anlatsa;
Yine böyle parlar mıydı acaba gözlerimizin içi,
Ya da her düştüğümüzde yine ve yeni bir umutla
Dikilir miydik karşısında hayatın dimdik?

Siyah ve karaydık, beyaz ve aktık.
Biz güneş ve aydınlık, gece ve karanlıktık.
Çok denedik ama sen ve ben olamadık.
Ben ve ben, sen ve sen olduk...

Aynı alfabeden konuştuk, aynı sigaradan nefeslendik.
Renkler bile aynıydı ya siyahtı, ya beyaz.
Yağmur bile eşit ıslattı bizi.

Deniz çok korkuturdu bizi,

Çok severdik geceleri kıyısında oturmayı ama korkardık.
Çünkü bir tek orada göremezdik birbirimizi.
Deniz beynimizi boşaltır ve sebepsizce üşütürdü ruhumuzu.
Yine de vazgeçmedik hiçbir zaman,
Ne yakamozundan,
Ne de zifiri karanlığının karşısında,
Ateşin eşliğinde türküler yakmaktan.

Bir de sokak lambalarını sevdik,
Karanlık korularımızı sildi kimsesiz,
Bir o kadar sevdalığı yalnızlığımızı paylaştı bizle...

Hep rengârenk balonları hayal ettik çocukken.
Nedeninin ismini mutluluk koymuştuk.
Hiç siyah uçurtmamız uçmadı mavi umutlu gökyüzünde.
Çünkü hep umut ettik ama neyi?
Yarınların ve beraberindeki bilmediğimiz beklentilerin bilinmezliği.
Umut ettik...

Hiçbir senaryoda başrol oynamadık.
Bir ceylan ürkekliğiyle yaklaştık hayata.
Gizlendik, saklandık, dindik.
Gözleri deysin istemedik diğerlerinin.
Biz ve diğerleri vardı sadece...

Biz dünyayı dolaştık,
Biz uzaya çıktık,
Canımız sıkıldı bize döndük.
Merkezdeydik, tam ortadaydık,
Bizim çevremizde dönüyordu dünya.
Tanrı bizi seviyordu, biz tanrıyı,
Gözler bizi görmüyordu, biz gözleri görüyorduk.
Beraber yaşanacaktık, beraber ölecektik.
Aynı mezarda yatacak ya cennete, ya cehenneme gidecektik.

Biz güneşe yüzünü dönmeyen ayçiçekleriydik,
Kırmızıya saldırmayan boğalardık,
Yazın yağın kardık biz,
Kışın açın güldük,
Yağmur olduk yağdık kuraklara,
Ekmek olduk yoksul sofralarda,
Çölde bir damla su olduk,
Bir bardak çay olduk sabahçı kahvelerinde,
İyiyle kötü arasında köprü olduk,
Ama bizi kimse görmedi, izin vermedik
BİZ HİÇ BİZ OLMADIK!

Ufuk Baysal

Bir Adam

Bir adam yürüyor rengarenk dünyada
Mavi yağmurlar doluyor ayak izlerine,
Bir adam yürüyor kıyısında hayatın.
Biraz daha yaklaşıyor her adımda kaderine
Renkler birbirine karışıyor,
Umudun rengi daha bir soluklaşıyor her adımda
Düşleri sahipsiz,yüreği kimsesiz bir adam.
Biraz kırılmış,şaşkın biraz öfkeli
Gözlerinin rengi isyan,teni pul pul dökülen,
Eriyen,yok olan bir adam her adımda.
Varacağı yer rengarenk bir dünyanın sonu
Orda renk yok,orda yalan yok,hiçliğe yürüyen bir adam
Kendinden kaçarcasına yürüyor bir adam,
Kendini yok etmeli biliyor,
Bilinçli bir adam yürüyor bilinçsizce.
Ama yine o koku,korkunun o keskin kokusu
Korkak bir adam yürüyor cesaretle,
Onsuzluğa yürüyor bir ceylan ürkekliğiyle.
Mavi okyanusların üzerinde yürüyor dalgın bir adam.
Derinlere dalmış gözleri,bir haziran gecesi gibi mavi karanlıklara.
Ona koşamayan ayaklarını kesip atmış bir adam yürüyor yalınayak
Ağzında umudun tadı kalmış,ümitlerini yemiş bir adam yürüyor aç karnına.
BİRER BİRER ÖLÜYOR ELİ,KOLU DÜŞÜYOR PARAMPARÇA PARMAKLARI,
Öldükçe çoğalan bir adam yürüyor ağır ağır.
Yürüyor bir adam ölüme,hiçliğe ve gerçeğe doğru.
Renkler bitiyor,sözler bitiyor,sesler,hisler hiçliğe teslim
Bir adam yürüyor,ölüyor,ölüyor,ölüyor...

Ufuk Baysal

Bir Anda Oluyor Hepsi

Bir manga asker,elleri tetikte bekliyor,
Bir komutan infaz emrini veriyor,
Bir mahkum gözleri bağlı,
Bir,yalnız bir isteği var içinde saklı,
Bir çocuk elinde biberonu,manganın önünden geçiyor,
Bir insan büyüyor,bir insan ölüyor,
Bir anne adayı görüyor bu resmi,
Bir çocuk düşüyor ana rahminden,
Bir bebek ölüyor doğmadan daha,
Bir adam ölüyor,bir isteği var daha,
Bir anne ölüyor yaşarken daha,
Bir çocuk görüyor ölümü çocukken daha,
Bir anda oluyor hepsi,bir anda...

Ufuk Baysal

Bir İleri Bir Geri

BİR İLERİ BİR GERİ

Duygu, yoğunlaşır akar gözden,
"Gözyaşı" der senin biri
Gözde yaş kurduysa,
Kelime olur, devrilir cümlelere
"Şiir" der benim biri,
Tutunur harflerin ucundan sallanır
Bir ileri bir geri...

Ufuk Baysal

Bitmeyecek

Bitmeyecek bu emek hırsızlığı,sürecek elbet.
Bir kağıt kesiği gibi, fazla kesilmiş tırnak gibi,
Parmağına batmış bir kıymık gibi sızlatacak kalbini.
Hayata ayakkabı bağcıklarından tutunan,
Yüzü boya karası çocuğun gözlerine bakamayacaksın utancından.
Bitmeyecek bu savaşlar,sürecek elbet.
Babası uyusun diye masal anlatırken,
Bir şarapnel parçası koparacak bu dünyadan o küçücük yüreği.
Bir alt yazı olarak geçecek yemeğini yerken izlediğin haber kanalında.
Ve çiğneyip yutamadığın insanlığın boğazına duracak.
Bitmeyecek bu istismarlar,sürecek elbet.
Kızın yüzdürsün diye gemiler yaptığın gazete kağıtlarına takılacak gözlerin.
Çocuk istismarları,tecavüz haberleri ağır gelecek sana da o kağıttan gemiye de.
Bu yükü kaldıramayıp battıklarını göreceksin, suda eriyip yok olduklarını.
Bitmeyecek,sürecek elbet bu kepazelik,
Sürdükçe bizi bitirecek...

Ufuk Baysal

Boşluk

Boşluk; karanlık, rutubetli, kötü kokan bir boşluk.

İnandıklarını öldürüp atmışlar inanlar.

Kötü kokulu, çürük cesetlere dönüşmüş inanılanlar.

Modası geçmiş umutlar, rengi pembeden griye dönüşmüş hayaller falan.

Hani sayım yapsan, yoklama alsan "burada" diyebilecek hiçbir şeyin olmadığı kalabalık bir boşluk.

Her ihanetten ve hayal kırıklığından sonra nüfus daha da artıyor.

Ölü tanrılar da var burada ve onların katilleri peygamberler de.

İnanılmaya değer görülmemiş hiçbir şey yok.

Bir tek inanılmayanlar dışarda...

**İNANILANLARIN HEPSİ ÖLDÜRÜLMÜŞ,
İNANANLAR VE İNANILMAYANLAR TARAFINDAN...**

Ufuk Baysal

Böcek

Uçun uğur böcekleri,
Kırmızı üstüne siyah benekli elbiselerinizle.
Benek benek uğur getirin parmak uçlarıma,
Annelerinizin aldıkları terliklerle,pabuçlarla...

Yakın ateş böcekleri,
Ciğer yakanları,yürek dağlayanları.
Alev alev yanan içlerin intikamını alın,
Çıkarın karanlıkları aydınlığa...

Şarkı söyleyin ağustos böcekleri,
Şusturun nefret kusan ağızları.
Küçük küçük içimizi yiyen karıncalara inat,
Eşlik edin aşkın namelerine...

Ufuk Baysal

Büyüyünce Olacaklarımı Çaldırılmışım

Ne postalların altında ezilen çocukluğum geliyor aklıma,
Ne de otobüs terminallerinin ayrılık kokan havası...
Büyüyünce olacaklarımı da çaldırılmışım başkalarına,
Büyüdükçe küçülmüşüm farkına varmadan...

Ben küçüldükçe,büyümüş hayat gözümde,
Yollar büyümüş...
Ne bir mola durdurabilmiş bu acımasız koşuşturmayı ne de sıla hasreti.
Koşuşturmuş durmuşum gurbette farkına varmadan.

Geçip gitmişim başkalarının gözünden.
Ne bir yere ait olmuşum ne bir yere sahip.
Ne gelinecek yerlerim varmış ne de gidilecek yerler bitirmiş
Ortada kalmışım farkına varmadan.

Bi uğrayıp geçmişim hayata,
Ne bir el sallanmış ardımdan
Ne de bir su dökenim varmış aslında.
Ben kovalamışım hayat kaçmış farkına varmadan.

Ufuk Baysal

C.i.k. C.i.k.

Bir bankta oturuyorum ortaköyde.
Ne çok acının baş harfi kazınmış,
Sırtımı yasladığım yere.
Sonra seni arıyorum bu hüzünlü alfabede
Yoksun.Rahatlıyorum sebepsiz.
Bir parça kuru ekmek gibi,
İç cebimde kalbim.
Çıkarıp ufalıyorum hemen önüme.
Son kırıntısına kadar sebepleniyor kalbimden
Minik bir serçe
Ve teşekkürü soyunuyor kendi dilinde.
C.İ.K C.İ.K
Onunda alfabetesi,üç harfmiş benim gibi
Ben Erdal'dan dinlemiştim,
Meğer sezende söylemiş.
Canımın İstanbul Köşesi...

Ufuk Baysal

Cami Avlusu

Sev diye uzattım yüreğimi annem
Bakma ellerimin olmadığına
Tut olmayan ellerimden yürüyelim annem
Bakma ayaklarımın olmadığına
Konuş benimle dinlerim seni annem
Bakma duyamadığıma
Gözlerime bak görürüm seni annem
Bakma kör olduğuma
Bak "annem" diyebiliyorum sana
Bakma konuşamadığıma
"Yaradılan'ı sevdim yaradandan ötürü" demişti biri
Beni cami avlusuna bıraktığından beri
Sızlar oldu mezarda kemikleri...

Ufuk Baysal

Cimbız

Birkaç kıl ötedeydi erkeklik,
Biz cimbız olmayı seçtik!

Ufuk Baysal

Çakıl Taşı

Öylesine bir çakıl taşıydı
Fırlattığın denizin derinliklerine
Hangi kayadan kopmuştu,
Hangi sularla yontulmuştu
İlgilendirmedi seni...

Derinliklere inerken çakıl taşı
Gözyaşları denize karıştı...
Binlerce yılın anlık hebası,
Binlerce yılın karanlık hesabı
İlgilendirmedi seni...

Sen bir hayırsıza şitemlenirken,
Sensizliğe fırlattığın,
Kalbinden söküp attığın
Kalbinden yumuşak çakıl taşı
İlgilendirmedi seni...

Ufuk Baysal

Çaresizliğin Marşı

Senli şimdiler için,
Vazgeçmek olduklarımdan ve olacaklarımdan,
Bu kadar mı zormuş, ya affedebilmek kendini?
Doğduğumda adımı fısıldayacaklarına kulaklarıma,
Adını fısıldasalar ne olurdu?
Burda bile kolaya kaçmaya çalışıyorum
Yok, yok benden adam olmaz.
Öyle olsa gelişigüzel olur muydu?
Gelişigüzel başladı herşey biliyorsun,
Çünkü gelişin güzeldi.
Ama ya gidişin;
İpi kopup özgürlüğe uçan bir uçurtma gibi anıydı.
Bana kalansa;
Arkasından ağlayan bir çocuk yüreği.
Çaresizliğin marşını söylüyor şimdi içimdeki çocuk.
Ö sevmiştin zaten seni ben değil.
Ağlamak onun hakkı benim değil.
Çocuktur ağlar ağlar unuttur...
Unutur mu?

Ufuk Baysal

Çiçek

Aynı bahçenin iki güzel çiçeği olsak da farklıydık.
O düğün merasimindeki çelenkte gelen davetlilere gülümsüyor,
Ben ise bir cenaze merasimindeki gelen davetlilerle ağlıyordum.
Ben ondan daha mutluydum.

Ufuk Baysal

Çok mu?

Zaman sadık değil ki randevusuna
Sen geç kalmışsın çok mu?
Ne kalpler kırılıyor hiç uğruna
Sen kırmışsın çok mu?

Adını sayıklamaktan unutmuşum adımları
Sen unutmuşsun çok mu?
Daha çocukken bırakmışlar elimi
Sen bırakmışsın çok mu?

Dün ağlayan bugün gülmüş de
Sen gülmüştün halime çok mu?
Et tırnaktan ayrılmış da
Biz ayrılmışız çok mu?

Ufuk Baysal

Çoktan Seçmeli

Madem bir sınav hayat,
Cevapsız bırakıyorum, çoktan seçmeli ayrılık sorularını
Sensizliğe dair verebileceğim bir cevabım yok zira
Cevabı sensizlik olan tüm sorular hiçten seçmeli olsa mesela.

Hem neymiş o sınav falan,
Sen öğretmedin mi bana aşkı, sevdayı
Sevmeyi sen öğretmedin mi ya sevilmeyi
Cevabı "hiçbiri" değil miydi senden gayrisinin.

Kim bir şeyi sevse kıskanırım,
Sevilmeye layık ne varsa,
İçinde senden bir parça vardır zira.
Ben böyle öğrendim seni sevmeyi
Cevabı "hepsi" idi senin için vazgeçtiklerimin...

Ufuk Baysal

Dalgakıran

Bu dalgakıranın çok kalp kırmışlığı da vardır, çok yara sarmışlığı da.
Limana yük taşıyan tankerlerle bira şişesi tokuşturmuşluğu da.
Sende seç bir kaya otur yanıma, ne de olsa aynı manzara.
Elinden kayıp gidenleri, o dalgalarda biraz da sen ara.
Bak o paslı demir yığınlarının altında çırpınıyor deniz.
Boşuna bizden umut beklemeyesin deniz.
Biz de sendemiz.
Biz de senin gibi kaybedenlerdeniz...

Ufuk Baysal

Demek Yaklaştı Ölüm

Demek yaklaştı ölüm,gidiyorsun demek
Kayan bir yıldız gibi kayıp gidiyorsun gözlerimden
Kalkıp gidiyorsun bir ulu çınar ayaklanır gibi
Acele bir yel gibi parmak uçlarımdan gidiyorsun...
Asaf'ın dediği gibi sana gitme demeyeceğim ama GİTME...

Cemresiz bahar gibi bırakıp gidiyorsun demek
Atlardan söküp gidiyorsun yurdumu,gidiyorsun evimden
Şensiz ıslanacağım yağmurları söküp gidiyorsun bulutlardan
Öyle hoyratça,öyle zalim,öyle umursamaz gidiyorsun...
Nietzsche'nin dediği gibi kal demeyeceğim sana ama GİTME...

Paldır küldür gidiyorsun öyle telaşlı,kaçarcasına demek
Kandırıp tüm güzellikleri,yanına alıp gidiyorsun kendini
Üzerine adını kazıdığım ağaçları söküp köklerinden
Sesini kulaklarımdan,adını dilimden söküp gidiyorsun...
Ahmet'in dediği gibi yüreğime basa basa gidiyorsun ama GİTME...

Demek yaklaştı ölüm,gidiyorsun demek,
Çorak topraklarda,kurak iklimlerde susuz bırakıp,
Yüreğimin erozyonu,sel olup gidiyorsun gözlerimden
Beni vakitsiz bir ayrılığın pençesine bırakıp gidiyorsun...
Sezen'in dediği gitme dur daha şimdiden deliler gibi özledim GİTME...

Ufuk Baysal

Dışarısı

Dışarısı kar havası;
Soğuktan morarmış eller sizin parmak uçlarınızla tutup çöpe attıklarınızı avuçluyor,
Her gün yüzlerce çöpe atılan ekmeklerden birkaç tanesini
Fırıncıya verilecek kağıtlara sahip olmak için.
Dışarısı tipi boran;
Soğuktan uyuşmuş ayaklarla haritada çizilen görev yerine ulaşmak için,
Bir metre kara bata çıka yürümekte kimileri, siz rahat uyuyasınız diye.
Dışarısı çetin ayaz,
Kedisiydi, köpeğiymiş sığınacak bir delik, yiyecek bir parça yemek aramakta.
Dışarısı meteorolojiye göre sıfırın altında;
Terk edilmiş bir bebek ağlamakta insanlığın ayakları altında.
Dışarısı dışarıda, siz sıcak yatağınızda yorganın içerisinde.
Dışarısı, içerisi, tüm hepsi değil mi bu gezegenin sahipleri?

Ufuk Baysal

Direnif

Böyle böyle öğrendim her cümleye bir imla kuralı gibi katmayı bu direniş...

Aslında apaçık ortada olan özneleri gizleyip gizli özne yapmayı...

Yüreğimi belirtisiz bir nesne olarak tümcelere katmayı...

Öznesine kıyamadığım cümlelere yüklem olmayı...

Ufuk Baysal

Doğru mu?

Evet, başka bambaşka bir hayatı düşlediğim doğru. Başkasının hayatını yaşamaya mahkûm olduğum da doğru. Ama ya siz, acaba siz benden daha mı özgürsünüz?

Evet, hayatımdaki bütün yüzleri yüzüstü bırakıp gitmek istediğim doğru. Bilinmezliğe adım atmaktan ölesiye korktuğum da doğru. Ama ya siz, acaba siz benden daha mı cesursunuz?

Evet, yalnız, yapayalnız olduğum doğru. Kalabalık yalnızlıklar içinde kaybolduğum da doğru. Ama ya siz, acaba siz benden daha mı kalabalıksınız?

Evet, güneşin her gün benim umutlarımla beraber doğduğu doğru. Her akşam hayal kırıklıklarıyla ufukta battığı da doğru. Ama ya siz, acaba siz benden daha mı umutlusunuz?

Evet, gecelerimin zifiri karanlık olduğu doğru. Mehtabın özlemiyle yandığım da doğru. Ama ya sizin, acaba sizin geceleriniz daha mı aydınlık?

Evet, her şeye rağmen yaşadığım doğru. Bunun adına yaşamak dendiği de doğru. Ama ya siz, acaba siz benden daha fazlasını mı yaşıyorsunuz?

Siz oradakiler, beni duyduğunuzu biliyorum. Ama merak ettiğim bir şey var, duymamazlıktan geldiğiniz doğru mu?

Ufuk Baysal

Dünya

Gülsen...
Ekvatoru eğerim aşıağıya,güldürürüm dünyayı.
Ağlasan...
Gözyaşlarında yüzdürür,ağlatırım dünyayı.
Gelsen...
Ayağının altına yol yapar,düzlerim dünyayı.
Gitsen...
Bir kovaya doldurur,arkandan dökerim dünyayı.
Üşüsen...
Çıkarır kutupları,üzerine örterim dünyayı.
Yorulsan...
Siler eksenini,durdururum dünyayı.
Ya da...
Sen iyisimi beni sev,rahat bırakalım dünyayı.

Ufuk Baysal

Düş Fırçası

Diş fırçalandığında beyazlaşıyor ama,
Düş fırçalandığında çürüyor.

Ufuk Baysal

Düş Hekimi

Düş Hekimliği Fakültesi açılın yurdun dört bir yanındaki üniversitelere.
Bu kadar çok düş kırıklığı nasıl tedavi edilecek başka?

Ufuk Baysal

Ekvator

Gezegenin tam ortasından geçen Ekvator tüm suçlu sensin.
Niye paralandık bu kadar?
İlk sen değil miydin bizi ikiye bölen?

Ufuk Baysal

Elma Ağacı

Yerken meyvasını ihtiyar elma ağacının,
Hesabı ödemek gelmez kimsenin aklına
Alacaklı gibi durmaz eli kolu,
Düşünmez aslında kim alacaklı kim borçlu...

Ufuk Baysal

Esaretin Bedeli

Ne zaman görsem gözlerini, hani böyle iki kor parçası gibi,
Dünyanın geri kalanı bir müsvedde kâğıt gibi aciz kalmakta.
Gözlerin diyorum, temize çekeceğim kalemi elimden alır.
Bir bakış; hani isyanıdır tüm yaşanmışlıkların.
Yanlış gidenlerin ardından yorulmuş o gözler diyorum.
Esaretin bedelinin aynasıdır.

Ufuk Baysal

Gece Melekleri

Ne kadar da çoklar! Ellerinde fırçalar,
Gece melekleri,gökyüzünü siyaha boyuyorlar...
Sen de ordasın.
Haziran gözlerinle gülümsüyorsun bana.
O küçücük ellerinde yıldızlarla dolu bir sepet,
Her çıkardığını umutla öpüyor ve serpiyorsun geceme,
Hepsi senin için dercesine...

Ufuk Baysal

Geronimo

Hümanizmin doğum sancısı;
Geronimo'nun olmayan mezarında çığlık olacak!

Ufuk Baysal

Gitmeden Önce

Gitmeden önce bir şey bırak bana.
Mesela maviye boya öyle bırak.
Mavi de mavi olsun ama.
Gözlerine benzemezse,bırakma.

Gitmeden önce bir şey bırak bana.
Mesela siyaha boya öyle bırak.
Tel tel olsun ama
Saçlarına benzemezse,bırakma.

Gitmeden önce bir şey bırak bana.
Mesela pembeye boya öyle bırak.
Kadifeden olsun ama
Tenine benzemezse,bırakma.

Gitmeden önce bir şey bırak bana.
Mesela küçült öyle bırak.
Yumuşak olsun ama.
Ellerine benzemezse,bırakma.

Gitmeden önce bir şey bırak bana.
Mesela kapıyı çarpma öyle bırak.
Gideceksin ama,
Beni de götür,sensiz bırakma

Gitmeden önce...
Mesela gitmesene.

Ufuk Baysal

Gurbet

Gurbette dn ve yarın yaşanırken,
Silada inadına bugün yaşanmaktadır....

Ufuk Baysal

Güneşin Misafiri

Ayağıma meçhullerimi giymiş yürüyorum güneşin doğduğu yere
Üzerime dünler yapışmış her tarafım yara bere
Bir elinden tutmuşum masum çocukluğumun
Diğer elimde gülümseyen bir ihtiyar
Yürüyorum güneşin beşiğine
Ceplerim tıka basa keşkelerle dolu
Korkularımın soluğu ensemde yürüyorum
Ayaklarımın altında yarım kalan düşlerim
Endişeli gözler dizili yol kenarlarında
Kızıl saçlarıyla doğuyor güneş
Saçların duruyor gözlerimin önünde
Varlığın yakalıyor arkamdan
Adımlarım ağırlaşıyor
Sonra masum çocuğun gözlerindeki endişeyi görüyor ihtiyar
Derin ve kendinden emin bir ifadeyle bakıyor bana
Ansızın üşüyor ellerim
Ceplerime saklanıyorlar telaşla
Keşkeler bulaşıyor ellerime
Gözüm ihtiyara takılıyor
"Çıkar ellerini evlat " diyor
"Boşalt ceplerini güneş bizi bekler! "

Ufuk Baysal

Haylaz Harfler

Harfler; kelimelerin haylaz çocukları
Çocuk gibisiniz valla,
Hiç yerinizde duramaz mısınız siz?
Ama hakkınızı vermem lazım,
Hareketleriniz çocukça olsa da,
Bana anlattıklarınız bilgece...

Ufuk Baysal

Haziran Öldü

Şişman bir kırlangıcın kanadına yapışan toz,
Hain yani,kaçak,biraz da mülteci sanki.
Gece gece çekiç sesleri.
İki aşığın çürümüş cesetlerini yiyor şişman kırlangıç.
Aşıkların "aşık" kemiklerini çakıyorlar tabuta,imamlar.
Haziran ölmüş,onu gömüyorlar.
Artık bir yıl; onbir ay.
Onbir imam okuyor,soruyor,onu gömüyor onu.
İçime içime ağlıyorum.
Kendi derimden şemsiye yapıyorum,zira yağmur yağıyor.
Soranlara,toz kaçtı gözüme diyorum,ama biraz mülteci sanki.
Turuncu bir sabah doluyor burnuma,biraz ekşi,küflü,yapış yapış.
Hatırlıyorum,yalıtkan bir gazete kağıdı örtmüşlerdi üzerine,onu son gördüğümde.
Hatırlıyorum,bir kibrit çöpüyle tutuşturdum gazetenin ucunu,yandı haziran.
Oysa onlar,onlar hazirani gömüyorlar.
Köşe başlarını tutmuş palyaçolar,
Şokaklarda ağlama yasağı var.
İçime içime ağlıyorum,
İçim ıslanıyor.
Turuncu bir sabah; biraz narenciye tadında.
Şişman kırlangıç,turuncu tan yerini yiyor.
İçimi çeviriyorum dışıma,
İçim kuruyor ama dışım çıplak.

Ufuk Baysal

Helal

Ve biz birbirimize haram hayatlarda,
Helal yarınlar yaşayacağız.

Ufuk Baysal

Henüz Beşinde

Bu kadar şirin gülebiliyordu işte,
Saçları sarı, gözleri mavi, yüzü kir pas içinde.
Boylu boyunca sefalet olsa da geçmişî
Henüz beş yaşında bir çocuktü işte.

Akordeon çalar, tuş basardı yerli yerinde
Belleğinde çingene türküleri.
Unuturdu sefaleti bir meteliğe.
Çocuktü işte, henüz daha beşinde.

Balkanlardan gelen sıcak havalardı,
Uyurken annesinin kulağına fısıldadıkları,
Çaldı, hayatın ondan çaldıklarını.
"Adam" canım işte, henüz beşinde.

Ufuk Baysal

Hesap

Kendini bizden çıkardın ama
Hesap kalan vermedi nedense.
Kanatları çocuk meleklerden ödünç,
Çocuk bir ejderha alay ediyor benimle,
Bir çocuk masalının en yetişkin yerinde.
Çok arşın ötede bir saraydan alacaklıyım.
Peşime soylu atlar düşmüş,
At sayısı çarpı dört nala,
Artık onuda sen hesapla.
Kainattaki soylu,soysuz tüm atlar peşimde.
Zira adımlarımda arpa izleri.
Yok pahasına kanatlarını satıyor,
İşporta tezgahında işsiz kalmış bir melek.
Yok pahasına bir çift kanat alıyorum,
Eros'u veriyorum yok pahasına.
Kainattaki tüm pegasuslar peşimde,
Zira kanatlarımda arpa izleri.
Çok arşın ötede bir saraydan alacaklıyım.
Kendini bizden çıkardın ama,
Hesap kalan vermedi nedense.
O saraya bir varayım,
Oturup yeniden hesaplayacağım...

Ufuk Baysal

Hindistan'da Orgazm

Kutsal bir orgazm kaldı senden,
Bir arının bacağındaki polen kadar masum ve olası,
Ya da sınırdaki yakalanan bir anarşist tohum, özgürlüğe iltica eden.
"Savaşma seviş" diye bağırdığımız günler geldi aklıma.
Tuhaf...
Sevişmekte savaşmak gibi cinayet sanki,
Olan hep çocuklara olmuyor mu?
Ölmek için doğmuş çocuklara,
Yaşamak için doğamayan çocuklara.
Yaaa gitmesene!
Bak çocuklar ölüyor gitme.
Demokrasi tabutlarından faşizm hortluyor,
Savaş çıkıyor, herkes daha fazla sevişiyor sanki, sen gidince.
Nereye gideceksin?
Yüzüme uzaklaştıkça sırtıma yaklaşıyorsun hem.
Bana kızma GALİLE'nin yalancısıyım ben.
Öküzün boynuzundaki tepsi olsa ne fakeder,
Yine kaçamazsın,
O öküz ben olduktan sonra...
Kutsal ile başladım yazmaya
Öküzle bağladım sonra,
Ahada buldum adresini...

Ufuk Baysal

İhtiyar Ağaç

Daha kurumadım ben,
Baltaya lüzum yok.
Latince bahaneler üretiyorum,
Anlayan yok...

Ufuk Baysal

İllegal Sevgi

Sevmek, masum bir eylemdir,
Legaldir, tek kişiliktir.
Sevmek, kanunlara aykırı değildir.
Yeter ki kanunlar çerçevesinde sev.
Toplumun genel ahlak kuralları içinde sev.
Yani sınırla sevgini. Ama en güzel sevgi illegal olandır.
En güzel aşk imkânsız olandır.

Ufuk Baysal

İnsan

İnsanlar var bu şehirde,yemek yiyen insanlar,
Birbirlerini yiyen obur insanlar...
Koşan insanlar var,acelesi olan,
Hayatı kovalayan,kaçan insanlar...
Gidemeyen insanlar var burada,
Kalan insanlar...
Seven insanlar var,penguenlere aşık
Buz gibi insanlar...
Rüzgardan hızlı,yağmurdan ıslak,
Güneşten sıcak insanlar...
Kolları olmayan ama elleri olan insanlar,
Uzatmayı bilmeyen sadece alan insanlar...
Bacakları olmayan ama ayakları olan insanlar,
Gelmeyi bilmeyen sadece giden insanlar...
Yalan var burada bi dolu yalan,
İnsan varmış burda,
Bak işte o da yalan...

Ufuk Baysal

İnsan Geometrisi

Bütün resim kareleri sahte
Gerçekleri anlat hocam
Bırak bir üçgenin iç açıları toplamını
Üçgenine göre değişir o
Bırak yavaş rakamları
Harflerle konuş bana
Bir insanın iç açıları toplamından bahset
O da insanına göre değişirmi?

Ufuk Baysal

İnsan mı

Adam oturmuş kahve köşesinde arkadaşına dert yanıyor;
"Abi yakışıklılık falan hikâye, kadın paraya bakar!"
Karısı evde bayat ekmeklerden tatlı yapmaya çalışıyor.
Adam soruyor;
"Abi son ayakta Hazalım tek mi?"
Kadın evde sobaya ne atacağını düşünürken kar yağıyor.
Lanet ediyor adam parasızlığa...
"Abi bi tuttursam ilk iş karıyı boşayacağım"
Lanet ediyor kadın parasızlığa...
"Biraz param olsa kömürde alsam"
Birine adam diyorlar, birine ana.
Soruyor bir bilge,
Adam mı olsak, insan mı?

Ufuk Baysal

İskele Sancak

Çok masal dinledim ben,
En çok da senden.
Kimi zaman harikalar diyarına süreriz atımızı,
Cüce tavşanlarla saklambaç oynarız,
Yer altında kayboluruz sonra, başka dünyalarda
Orada bir gökyüzü sahipleniriz,
Anka kuşlarının sırtındaki devriyelerde.
Kilometre taşlarımız olur, birden fazla güneş,
Birden fazla ay ve sayılamayan yıldızlar.
Türlü serüvenlerin kahramanlarıyız.
"Sen" diyebileceğim bir sen var nihayetinde.
Sana "sen" kadar yakın olmak asıl mesele.
Bizi dinleyerek büyüyen çocuklar var,
Aydınlanması o yüzden gecemizin.
Her birinin gözlerindeki ışıltıyla besleniyoruz.
Neymiş efendim yenecekmişim kötülerini.
Laf!
Yüzünü gösterir şimdi,
Seslenir diyorum, anlamıyorlar.
Güneşi yurt edinmişsin,
Teninin sıcaklığı ondan.
Ay'ı yazlık niyetine kullanırsın,
Teninin beyazlığı ondan.
Bir göster yüzünü, seslen bir kere.
Bak, bana inanmıyorlar.
Diyorum ki,
"Onun olduğu yerde, kötünün işi ne"
Al şu haylazları başımdan sevgilim.
Çıkar kötülerini onların masalından.
Tamam beraber yırtalım,
Kötülerinin olduğu sayfaları tüm masallardan.
O kağıtlardan gemiler yapalım hatta.
Ayrılığa dair ne varsa prangaya vuralım.
Hatta kürekçi yapalım o gemilere olur mu?
Geminin dümenine sen geç aşkım,
Mutluluktan geldiğin için yolu bilirsin.
Bak, bana inanmıyor çocuklar,
Götür bizi aşkım oraya,
Tam ne taraftaydı,
Yoksa, iskele sancak, yelkenler fora?

Ufuk Baysal

İstimplak

Sen Şimdi Őıĝmıyorsun ya iĝime,
Bende hep seni çok seviyorum taŐıyorsun iĝimden diyorum.
Yalan!
İtiraf ediyorum.
Bana bir kere "SEN" dedin,
Dünyada bir tane "SEN" kaldı,
Bana bir kere "CANIM" dedin, dünyada bir tane "CAN" kaldı.
Devlet ruhumu istimplak etti, eĝer Őıĝmıyorsan ondan.

Ufuk Baysal

İyi Geceler

Ben seni sevdim sevmesine de devletin bundan haberi yok.
Gerçi senin de yok.
Faili meçhul bir aşkın kurbanı olduğun için üzgünüm sevgilim.
Ben geceye haber verdim, o sayılır mı?
Yani bence geceler daha iyidir.
Yani iyidir geceler.
Neyse iyi geceler.

Ufuk Baysal

Kabuklu Leblebi

Kabuklu yemiş atın kafesteki hayvanlara,
Sevin onları, belki tek odur kaçış yolları,
Tropik hayallerine çıkan yolları açar belki,
Kabuklu bir leblebi.

Birileri, bir levhaya yazdı diye
Ne zaman pranga vuruldu bir yemişe,
Aşk yasaklandı dediklerinden beri,
Daha bir tatlı gelmiş dervişe.

Ama yinede,
Aşk meze yapılmasın diye, bir kadeh şaraba.
Feda etti cesurca kendini,
Kabuklu bir leblebi.

Ama tek suçluydu yinede,
Nohutluğundan kurtulamayan,
Geçmişini sırtlamış taşıyan,
O kabuklu leblebi.

Ufuk Baysal

Kader

Sanmasınlar ki aşıklar,
Hasretlerin zanlıları dağlardır,yollardır.
Sanmasınlar ki,
Vuslat dedikleri iki bedenin kavuşmasıdır.
Bazen vuslat,aynı ay ışığı altında yıkanmaktır.
Suçlamasınlar kaderi,yazgıyı.
Bazen kader,sevdiğinin varlığından haberdar olmaktır.

Ufuk Baysal

Kadın

Tutsun elinden, hani cümle eşkıyaya meydan okusun istiyordu kadın,
Sevdiği adamın gözüne bakarak.
İstemesine istiyordu da kendini bildi bileli eşkıyalarla savaşıyordu kadın.
Adama sorsan seviyordu kadını ya sevmenin anlamını bilmiyor ya da korkuyordu.
Ne kadar çok konuşursa konuşsun, susarak sevmeyi öğrenmişti kadın.
Erkeklik taşıyan sahte kabadayılara bakarak susan kadın.
Elbette konuşmak sırası sendedir, sitem sırası sendedir.
Bin yıldır susmaktasın kadın.
Konuş ki sahte sevdalar anlamını bulsun.

Ufuk Baysal

Karşılıksız Aşk

Kırılacak kadar sert bir hayal var ellerimde,
Karşılıksız aşkımın sonucudur...
Karşılığı yoktur aşkımın,sevdiğim yürekte.
Kayar düşer hayalim ellerimden,her seferinde
Her parçası başka tarafa savrulur...
Karşılık versen de aşkıma,
Kayar düşer hayalim ellerimden yine.
Şaşarım sana,karşılıksız aşkım.
Karşılıksız aşkımın sonucudur...

Ufuk Baysal

Kelebeğin Ömrü

Yabancı bir eli tuttuğunda dün,
Saçlarına bir kelebek konmuştu da hani,
O yabancı el bırakmıştı elini bir an,
Saçlarındaki kelebeği kovmak için hatırladın mı?
Sen beni nasıl çağırırdın, kelebeğim mi?
Kelebeğin ömrü ne kadar diye sorardın hep,
Bir an bırakmıştı elini hatırladın mı?

Ufuk Baysal

Keman Ağlıyor

Uzarlarda bir yerlerde gencecik bir keman ağlıyor,
İhtiyar bir piyanonun omzunda hıçkırır hıçkırır...
Bir çift kanadın ilk çırpınışlarına hayat veren esen yel,
Farid Farjad,'ın sihirli nağmelerini taşıyor kulaklarıma...

Ufuk Baysal

Korkuyorum

Yağmur yağmaktan korkmuyor,
Güneş her sabah doğmaktan.
Çiçek açmaktan korkmuyor,
Kuş düşmeden uçmaktan.
Peki nasıl oluyor da
Ben korkuyorum yaşamaktan...

Ufuk Baysal

Küçük Sandal

Küçük bir sandal,yakmış gemileri
Gemi olmaya karar vermiş.
Dalgalara açmış düşünüyü
İyi düşün demişler sonunu.

Küçük sandal,denize dökmüş içini
Deniz gülmüş geçmiş.
Balıklara sormuş,
Cevap; yürek gerek olmuş

Kıskançlıkla seyrederken,
Ufuktan geçen gemileri
Duymuş beklediği sesi
"Vazgeçme" demiş aşk perisi

Küçük bir sandal,sığdıramamış aşkını içine
Gemi olmaya karar vermiş
Yakmış gemileri,yakmışta bitirememiş
Ama vazgeçmemiş,dinlemiş perileri
Bakmamış sandallığına,bir gemi dolusu sevmiş.

Ufuk Baysal

Masal

Mesela azıcık okusan bir iki masalda bulursun beni,
Hani baban istedi diye;
Ejderhayla savaşıyor, fakir demircinin oğluyum ben.
Ya da psikopat bir cadı tarafından kurbağaya dönüştürülen bir yakışıklı.
Ama sana kötü bir haberim var.
Artık cadılar süpürgeye değil, ejderhaya biniyorlar.

Ufuk Baysal

Mesela

Ben mesela sana oturup mektup yazdım.
Üstüne gazete serip menemen yediğim o sallanıp duran masada.
Sanırım bu masa,
Masa olmadan önce dallarına salıncak kurulan ihtiyar bir ağacın parçasıydı.
Ondan hevesli sallanmaya.
Ama bir dirseğini bastırıp ağırlığını verirken üstüne uslu duruyor.
Ya da bir bacağının altına biraz karton sıkıştırırsan yetiyor.
Hep böyleyim değil mi? Senin yanımdayken de lafı çevirip duruyorum.
Sözünü sana getireceğim derken ne çok saçmalıyorum. Tolstoy'dan anlatmaya başlıyorum.
O koca sakallarını sokuyorum aramıza veya biraz Albert Camus biraz Cemal
Oysa sen her seferinde nazikçe ifade etmiştin bana,
Edebiyatla ilginin benim kadar olmadığını.
Olsun anayasada yeri olmasa da seviyorum ben edebiyatı.
Seni de seviyorum gönlünde yeri olmasa da.
Baksana sıra dağlar gibi yan yana dizildi kelimeler.
Onca dağın zirvesini bırakıp bir vadide fısıldamaya ancak cesaret edebildim.
Sevmek güzel şey.
Edebiyat gibi...

Ufuk Baysal

Mitolojik Gelecek

Mitolojik bir savaşın geride bıraktığı harabenin tam ortasında,
Asası kırılmış bir geçmiş zaman tanrısı;
Sakallarını yolarak, feryat ederek uğurluyor dünyayı son yolculuğuna.
Kara bir delikte yaşamaya mahkûm kemirgenler gibidir artık insanlar.
Birbirlerini yiyerek tükenecekler...

Ufuk Baysal

Mutluluk Yolcuları

Mutluluğa kalkan bir lokomotifim ben,
Demirden ayakkabılarım var benim,
Uçarcasına yol alıyorum beraber döşediğimiz raylarda...
Umutlar yakıyorum kazanımda,
Yokuşlarda biraz daha fazlasını hatta...
Her engeli aşıyorum umutlarımla,
Aştıkça bir ıslık daha çalıyorum,
Bekle beni mutluluk ben geliyorum.
Hiçbir istasyonda durmadan sana geliyorum,
Yorulsam da sana, vagonlarımla misafiri,
Yorulsam da seni taşıyorum mutluluğa...

Ufuk Baysal

Mülteci

Tek vatandaş ben olduğumu sandığım,
Bir coğrafyaydı kalbin.
Elinde fermanla bana gelen
Bir elçi var karşımda şimdi
O yüzden bütün şaşkınlığım.
Kırmışsın aşkımızın kalmemini
Meğer ne kadar kalabalıkmış,
Hatta tek mülteci benmişim bu coğrafyada.
Öyle çok gürültü varmış ki
Kusura bakma,
Kalemimin kırıldığını duyamamışım.

Ufuk Baysal

Ne Oldu?

Bir saka gibi şakırdın her açtığında telefonu.
"Aşkım" derdin aşkı kışkandırarak.
Artık "yine ne oldu" diye açtığından beri
Bulamaz oldum cevabını,sen söyle
Bize ne oldu?
Beklide gözü değdi aşkın,
Ya da ayrılık çekti silahı,
Alnının ta ortasından vurdu aşkı.
Saatler süren o koca muhabbet,
Dakikalara ve hatta saniyelere esir düştü.
İki küçük güneşin hapsoldüğü o gözlerin,
Ne oldu da dondu?
Ne oldu ellerine?
Ne ara ellerin bana el oldu?
Göğsüne dayayıp kulağımy,
Dinlerken adımı fısıldayan yüreğini,
Ne oldu da artık suspus?
Konuşmaya niyetin yok anladım,
Ben söyleyeyim yedi kat el,
Sandık biz,ama yanıldık...

Ufuk Baysal

O Sabahı Hatırla

Ellerinden tutup haykırmıştım doğan güneşe,
"Bugün kimin için doğacağını sormuştun ya, işte yanımda! "
Sonra ellerimi daha sıkı tutup ıslıl bakmıştın ya gözlerime sevgili,
Ne zaman masumiyetin anlamını sorarlarsa sana,
O ondaki ışıltıyla bak onlara, anlasalar da anlamasalar da...

Hani kocaman bir gülümseme misafir olmuştu güzel yüzüne,
Sadece yüzünün değil, ruhunun da gülümsediğini hissettirmiştin ya,
Güneşin gülen yüzü bile asık kalmıştı yüzünün yanında,
Ne zaman mutluluğun anlamını sorarlarsa sana,
O gülümsemeyle bak onlara, anlasalar da anlamasalar da...

Boynuma atlayıp sımsıkı sarılmıştın bırakmamacasına,
Bacaklarını belime dolayıp, başını omzuma bastırmıştın,
"Söyle bana! " demiştin, "Aşk bu mu? "
Gözlerimde ki cevabı anlayıp daha sıkı sarılmıştın ya,
Ne zaman aşkın ne demek olduğunu unutursan,
Boşuna arama başka gözlerde, âşık olsalar da olmasalar da...

El ele o mucizeye tanık olduğumuz sabahı,
Masumiyetin, mutluluğun, aşkın tanımını,
Asla unutma ve unutturma sevgili!
Ne zaman "Sana âşık mıydı? " diye sorarlarsa,
O sabahı hatırla...

Ufuk Baysal

Olsun

Yer toprağın olsun,
Yağmur bulutun...
Bulut yağmuru yağsın,
Yağmur toprağın olsun...

Tomurcuk gülün olsun,
Gül bülbülün...
Gül kırmızıyı açsın,
Kırmızı goncanın olsun...

Dalgalar denizin olsun,
Deniz yakamozun...
Yakamoz ışığı parlasın,
Işık mehtabın olsun...

Ellerin benim olsun.
Yüreğimi tutsun...
Sensiz bedenime fazla,
Al yüreğimi senin olsun...

Ufuk Baysal

Orhan Kemal

Orhan Kemal'in ağızındaki birinci sigarası,
Sağlığa zararlı olsa da
Edebiyata yararlıdır aziz dostlar.

Ufuk Baysal

Öğrendik

Kovulduk biz
Ve bir elma sapıyla konduk kapı önüne.
O kapıdan tekrar girmek içinse,
Aşka kaçmak gerektiğini öğrendik biz...

Ufuk Baysal

Öğretmenler Günü

Önce nefes almayı, sonra süt emmeyi,
Görmeyi, işitmeyi, konuşmayı, okumayı, yazmayı,
Tırnaklarıyla kazmayı,
Arkasından oynanan oyunları bozmayı,
Düşenin elinden tutmayı, mazlumun yanında olmayı,
Her kırık pula gele atmayı,
Hayal kırıklıklarıyla dolu gemilere, limandan el sallamayı,
Şarkılar söylemeyi, sarhoş olmayı,
Eller cepte, ıslıkla sövmeyi,
Yüreğinin bam teliyle sevmeyi,
Gökyüzünü katlayıp gemiler yapmayı,
Dökülen yıldızları her bahar ağaçlara asmayı,
Her bahar, ilk bahar, sonbahar,
Yok olmayı azar azar, öğretmenlerin
Öğretmenler günü kutlu olsun...

Ufuk Baysal

Özür Borçluyum

Bitmiş bir kurşunkalem,
Buruşturulup atılmış bir sürü kağıt,
Kibritle yakılmış bir paket sigara
Bir özür borçluyum artık
El ele dolaştığımız ormanlara

Bitmiş, kurumuş gözyaşları
Artık gerisi kana kana susuzluk
Hasret kaldım çağlayanlara
Bir özür borçluyum artık
Islanmayı sevdiğim yağmurlara

Bitmiş, kırık bir plak
Bit pazarına düşmüş emekli bir gramofon
Notalar küsmüş melodilere
Bir özür borçluyum artık
Dinlerken eşlik ettiğim şarkılara

Bitmiş, yitik, devrik cümleler
Yerlerini kaybetmiş kelimeler,
Harfler küsmüş kelimelere
Bir özür borçluyum artık
Seni yazdığım, sana yazdığım şiirlere.

Ufuk Baysal

Pasifik

"Gidelim!" dedim.
"Nereye" bile demeden elimi tuttu ve "Hadi" dedi.
Heybemizde pasifik,
Cehennemi söndürmeye gittik.

Ufuk Baysal

Sabah

Elbet bizde isterdik,
Sabahları sofrada bir sıcak çay.
ay olmasa da bir sofrada,
Sofra olmasa da bir sabah.
İsterdik elbette,
Yürümek elele güneşle bir bahar sabahı.
Yürüyemsek de bir el,
Elele olmasa da bir güneş,
Güneşli olmasa da bahara ait bir sabah.
Sabah diyorum, sabah önemlidir bilirsin.
Umuttur sabah, her ne kadar sonunda karanlık olsa da!

Ufuk Baysal

Sabırsız

Daha ilk sayfada katilin kim olduğunu açıklayan bir cinayet romanı yazarı gibiyim. Söylediklerim; söyleyeceklerimi anlamsız kılmakta!...

Ufuk Baysal

Sedef

Yetmedi her gece döküğüñ gözyaşları?
Bak kurudu artık sedefler.
Bilmez misin?
Sedef çiçekleri geceleri sulanmayı sevmezler!

Ufuk Baysal

Senden Artakalan

Neredesin sen,neredesin...
Hangi çiçeğin tomurcuğuna saklandın?
Hangi buluta kanıp da gittin buralardan?
Ne ara tükendin de aramaz oldum,
Arasam da bulamaz oldum?

Hangi hain yalanlara kandın?
Sen yalnız olamazdın ki,
Beni,bize inandırmışken...
Seni bana sorarlarsa ne derim ben?
Ya sen? Sen ne dersin benim için?

Tüm ayrılıklara savaş açmışken,
Başiboş,bozguna uğramış bir ordu gibi,
Tek başına bıraktın beni bu acımasız meydanda.
Tam altından halkayı geçirecekken parmağıma,
Yağlı ilmeği geçirdin boynuma...

Korku ve karanlık senden bana kalan.
Bir de yağlıilmek boynumda gevşettikçe sıkılan.
Neredesin sen,neredesin...
Hadi artık çek ayağımın altındaki iskemleyi,
Çek de bitsin senden artakalan...

Ufuk Baysal

Serçe

Bir parça kuru ekmek gibi,
İç cebimde kalbim.
Çıkarıp ufalıyorum hemen önüme.
Şon kırıntısına kadar sebeplenişor kalbimden
Minik bir serçe...

Ufuk Baysal

Sevdim

Ya sevdim seni ya da çok sevdim.
Bir kış sabahı gülümsediğinde, aylardan hazirandı,
Bir yaz akşamı omzumda ağladığındaysa aralık...
Mevsimlere hükmetmeni sevdim.
Ya sevdim seni ya da çok sevdim.
Yüzünü döndüğünde doğuyordu güneş,
Sırtını dönüyordun kayboluyordu ufukta...
Güneşle oyun oynamanı sevdim.
Ya sevdim seni ya da çok sevdim
Her teşekkür ettiğinde toz oluyordu pembe gözlerimde,
Her sitem ettiğinde daha da kararıyordu siyah...
Hayatıma kattığın renkleri sevdim.

Ufuk Baysal

Siyaset

Her kahve köşesinde memleketi kurtaran maça papazı sevdalıları!
Sorsan Müslüman, ezanda bacağıını indirir masadan!
Tek ibadeti budur, tek siyaseti de öyle.

Ufuk Baysal

Şansız Deniz Yıldızı

Biraz deniz suyu sür yaralarına.
Yanarak soğuyacaksın bundan sonra
O sahilde unutulmuş deniz yıldızısın sen
Şanslı olanın ardından el sallama...

Ufuk Baysal

Şarapçı Bilge

Kim ne zaman, nerede pişman ölse,
Aynı dakikalarda, aynı yere yakın bir köprü altında veya
Parkta bir bankta pis sakallı, nefesi şarap kokan bir bilge doğar.

Ufuk Baysal

Tek Başına

Yalnızım demeyi isterdim.
Yalnız olmak sensiz olmaktır.
Sensiz olabilmek, seni tanımakla mümkün.
Korkum tek başına olmak.

Ufuk Baysal

Temiz

Yüregini temize çekmeli insan.
En azından hayatında bir defa yapmalı bunu.

Ufuk Baysal

Titreyen Gece

Kıyamadım; yokluğunda yıldızsız kalmış gecenin titremesine.
İlk kez sensiz açtım o sandığın kapağını,
Öksüz yıldızları çıkardım içinden birer birer,
Her birinde biraz sen kalmış, sayamadım.
Üzerini örttüm gecenin senli yıldızlarla,
Minnetle gülümsedi gece, seni sordu.
Sustum... Sustum... Sustum...
Nasıl derdim her şeye tepeden bakan geceye,
"Başını kaldır da yukarı baksana!" diye...

Ufuk Baysal

Üç Harf

"Düş" dediğin üç harf "Sen" gibi,
"Aşk" dediğin üç harf "Ben" gibi.
Düşlerimde sen,
Aşkına mahkûmum ben.

"Gel" dediğim üç harf "Sen" gibi,
"Git" dediğin üç harf "Ben" gibi.
Gelmeyen sen,
Bırakıp gidemeyen ben...

"Var" dediğin üç harf "Sen" gibi, "Ben" gibi.
"Yok", dediğin de üç harf "Biz" gibi.

Ufuk Baysal

Üşümeyiz

Bere olduk Ernesto'nun başında,
Parka olduk Deniz'in sırtında,
Bot olduk Marcos'un ayağında,
Yağsın kar, o da bizden, üşümeyiz...

Ufuk Baysal

Vadideki Zambak

Vadideki zambakların açışını seyrettiğimiz,
Ayak izlerimizin birbirine karıştığı o patika,
Bolşevik adımların altında işkencede şimdi
Ve suçlu ve cezada...
Ama onlar öldüler
İsyanın masum çocukları,
Her biri o vadide gömülüdür şimdi
Ve mevsimsiz açan birer zambaktır her biri
Suya düşen amel defterleri ve hayalleri
Yüzer karadenizde birer kar tanesi gibi
Deniz kara,onlar kar,
Sanırsın suya inmiş yıldızlar
Sonra kapitalist bir masada meze,
Bir balığın midesinde gelip
O diktatörün boğazına durdular.
Onlar isyanın kimsesiz çocukları,
Şimdi her biri birer balıktırlar,
Ve sahiplensin diye birileri,
Ağa koşarlar,oltaya koşarlar.

UFUK BAYSAL 11.07.2010

Ufuk Baysal

Var mısın

Unutalım mı bir anlığına, kapitalist bombalarla öldürülen çocukları?
Senin parmaklarının ucuyla tutup çöpe attığın artıklarını,
Açlığından mütevellit büyük bir umutla karıştıranları.
Yani unutalım mı üç beş şerefsiz Maldivler' de tatil yapabilsin diye,
Dipsiz kuyularda kapkara bir ölümün kucağına itilen madencileri.
Babasız bırakılan çocukları, evi, mahallesi başına yıkılanları unutalım mı?
İrki, dini farklı diye yaşama hakkı tanınmayanları unutalım mı?
Ben tüm canlıların eşit yaşam hakkına sahip olduğuna inanıyorum.
Benimle evlenir misin demeyeceğim sana!
Benimle unutmamaya, benimle inanmaya, mücadeleye var mısın?

Ufuk Baysal

Vazgeçmeyeceğim

Vazgeçmeyeceğim asla seni sevmekten.
Komşu teyzenin bahçesindeki gül ağacının dalından,
Gül koparıp sana uzattığım ellerim,
Gün gelip de gül ağacından bastonu tutsa bile.

Vazgeçmeyeceğim asla sana tutunmaktan.
İnatçı,sarı bir yaprak olacağım dallarında, hoyrat sonbahar rüzgârlarına inat.
Sarılacağım dallarına tüm sevdamla,
Kış gelip de kardan gelinliğini giysen bile.

Vazgeçmeyeceğim asla seni yazmaktan.
Bir imla kuralı gibi her cümleye katacağım seni.
Gelecek zamana dair kurduğum her cümledeki keşkeler kadar çaresiz,
Öznesi olduğum her cümledeki keşkeler kadar utangaç olsam bile.

Vazgeçmeyeceğim asla gözlerinde kaybolmaktan.
Anlatacağım güneşli kış sabahlarına gözlerini,
Kar yağmış ormanlara doğan güneşe anlatacağım.
Gözlerinin güzelliğini kıskanıp beni karanlığa mahkûm etse bile.

Vazgeçmeyeceğim asla ellerini tutmaktan.
Aldırmayacağım tel örgülerin parçalayacağı parmaklarıma,
Ellerin yerine,avuçlarıma dolan kanlar ısıtsa da ellerimi.
Bırakmam asla ellerini,parmaklarım ve hatta yüreğim tutuşsa bile.

Vazgeçmeyeceğim asla seni yaşamaktan.
Sonra seni sensiz yaşamak acıtacak yüreğimi.
Ve her doğan bebekle beraber ağlayacağım sensizliğe
Ve her doğan bebekle beraber bende doğacağım,
Her seferinde sensizlikten ölsem bile...

Ufuk Baysal

Ya Sonra

Senden sonrasına dayanmak,
dayanmak, dayanmak...
Ya da dayamak şakağına,
Yaşanmamış günlerin namlusunu
Çekmek tetiğı;
Şensiz geçecek günleri ucuca bağlayıp
Çekmek bir defada...

Ufuk Baysal

Yabancı

Seversin...

Onunla aynı gökyüzünü paylaşmak saçma bir şekilde yeter sana.

Coğrafya, anlamını yitirir.

Mesafeler, önemsiz.

Gülsün istersin.

Hayatındaki tüm kötöleri bir çırpıda çıkarmak istersin onun hayatından.

Ve onun gözlerinin içi gülsün diye kendine yabancı bir adam olursun.

Ufuk Baysal

Yağmur Değil Onun Adı

Islanıyordum sessizce.
Bir minnet ki gökyüzüne.
Gözyaşlarım semanın garantisinde
Tuttu akıllının biri,
"Yağmur yağıyor" dedi
Gökyüzüyle aramıza girdi

Yağmur yağar mı hiç?
Olsa olsa gökyüzü ağlar
Gözden akınca ağlıyor da insan
Göğünki neden yağmur olur?
Hem bulut dediklerimiz
Göğün gözleri değil midir?
Dedim ya olsa olsa gökyüzü ağlar

Sonbahar neden hüznüldür
Düşündünüz mü hiç?
En çok sonbaharda ağlar gökyüzü de ondan.
Teselli edeni çok olur ağlayanın ama
Gökyüzünün benden başka kimsesi yok

İtiraz etmeyin boşuna,
Görmek istemediğiniz için göğün ağlamasını,
Açtığınız şemsiyeleriniz şahit.

Ufuk Baysal

Yakıştı Mı?

Geleceğim,düşlerimin elinden tutup kapıyı çarptığında,
Yüreğime basıp gittiğin gece geldi aklıma.
Kocaman ihtiyar bir ağaçtı hayat,
Dallarından aşkımızı seyrettiğimiz.
Neden boyadın ağacımızı sonbahara?
Hadi onu kabullendim de,
Peki ya düşlerim,geleceğim,
Hani onları bırakmıştın bana,
Gizlice valizine saklamak,
Yakıştı mı sana?

Ufuk Baysal

Yalan

İki kişi oturuyorlar masaya ve dört kişi kalkıyorlar.
Kendileri hakkında birbirlerine yalan söylüyorlar...

Ufuk Baysal

Yalan Söyle Gerçekten

Yine yalan söylemek için gerçekleri kullan,
Gerçek gerçek bak gözüme yalan söyle
Özgürlük için de, demokrasi için de,
Petrol karası ellerininle ısıt ellerimi,
Ağzının sularıyla yıka yağmurları,
Küçük bir kız çocuğunun gözleriyle boya
Soluk mavi gökyüzünü...
Gecenin yıldızlarıyla yarışan,
Gerçek bombalarla aydınlat gecemi,
Geleceğimi yeşil bir kağıt parçasına sar,
Bir varile doldur hayallerimi...
İplerimi keş büyük kukla ustası,
Bir tahta yığınıyla tutuştur geçmişimi
Doğru zamanda başlat kıyımı,
Güzelin en gerçek olduğu zamanda...
Bir masal kitabının en güzel yerinde
Uykuya dalmak gibi,
Masalın sonunu rüyalarda yazmak gibi,
Sonumu yaz benim,
Barut ve demirden kalemlerinle,
Gerçekleri göster bana,
Bilim diye öğrendiğimin bilmediklerimi öğret,
Kimyadan gaz yap mesela,
Biyolojiden hastalık yarat,
Fiziği kullan bombalarken,
Matematiği kullan mesela,
Topla hepimizi ve sonra parçalara böl.
Ülkem diye başıma yıktığın o toprak,
Beni bağrına basacak,
Sen kendine başka yer ara yatacak...

Ufuk Baysal

Yalnızlık

Uzak bir pencereden sızan,
Yorgun, soluk bir ışıktı yalnızlık.
Mahkûm olduğu dört duvardan birine asılmış,
Üzerinden kim bilir kaç yıl geçmiş
Eski bir takvimin yapraklarına saklanırdı.

İhtiyar bir dolabın, kırık çekmecesine tıklımış,
Kendisinde lazım olacağına inanmış
Ama hiç ihtiyaç duyulmamış,
Kilidini kaybetmiş bir anahtardı.
Yalnızdı yalnızlık...

Ufukta batan güneş kadar,
Gece parlayan ay kadar,
En az benim kadar,
En az senin kadar,
Yalnızdı yalnızlık...

Ufuk Baysal

Yanlış Anlama

İyi geceler deme sevgilim,
Sirenler susar, firar eder hırsızlar,
Kaç ev yanar, kaç hasta bekler sabahı,
Susar gece, iyi olur çünkü...

Seni seviyorum deme sevgilim,
Unuturum tüm ihanetlerini,
Sensiz uyandığım sabahları unuturum,
Bir günaydın beklerim, inanırım çünkü...

Ölene kadar diye yemin verme sevgilim,
Hayattayken yaşayamadım seni,
Belki ölünce derim, belki ölünce,
Yanlış anlarım, ölürüm çünkü...

Ufuk Baysal

Yaprağın Yalvarışı

Olsun ne kadar şararsam da
Hayata tutunduğum dalımsın sen.
Ne olur sevdiğim terk etme beni sonbahara.
Bahar gelecek yeniden biliyorum
Yeşil yeşil gencecik rakiplerim olacak
Korkma sevdiğim saklanırım bir yeşilin ardına
Bozmam senin eşsiz güzelliğini
Bembeyaz çiçeklerini açacaksın biliyorum.
Gelinleri kıskandıracaksın güzelliğinle yine.
Ama korkma saklanırım kırağın ardına
Bozmam güzelliğini, lekelemem gelinliğini.
Sıkı sıkı tutunmuşum her fırtınada sana
Hain dolular bile, ayıramamış bizi
Bak bir ben kalmışım işte!
Sana olan aşkıma anlasana.
Anla da bırakma yalvarırım,
Terk etme sonbahara...

Ufuk Baysal

Yazar Prens

Hani masaldaki o prenses gibi,
Onca kapı arasından açmaman gereken kapıyı tek seferde bulup açarsın.
Başına türlü belaları sararsın.
Sonra o belalardan kurtarması için seni,
Beklersin beyaz atlı prensini.
Ve her seferinde, masalın son sayfasında çıkar gelir prens.
Kurtarır seni.
Ama masallara benzememektedir hayat.
Yaramaz bir çocuk gibi, yırtar o son sayfayı masal kitabından.
Kurtulamazsın hapsediğün odadan.
Sen, yalnızlığa mahkûm prenses,
Beklemekten vazgeçme.
Belki o son sayfayı ve hatta tüm masalı,
Sil baştan yazacak bir prens, elinde kalemiyle sana gelmektedir.

Ufuk Baysal

Yollar

Yolları seviyorum, uzun yolları.
Beni sana getiren rotalar çiziyorum,
Bir çocuk heyecanıyla.
Ve elimde silgi dönüş yollarını siliyorum,
Hiç mi hiç iz bırakmamacasına.

Yolları seviyorum, uzun yolları.
Harfler koşuyorum faytonuma
Bir yanı hazan, bir yanı bahar yollarda
Dörtnala, uçarcasına yol alıyorum
Gözlerim yolun bahar tarafında.

Yolları seviyorum, uzun yolları,
Sonsuzluğa uzanan yolları
Yüreğimden çıkıyorum yola
Seni bulacağım tek adres;
Sonsuzluktur olsa olsa.

Tozunu silkiyorum yüreğimin
Yüreğimdeki ateşten de
Biraz duman alıyorum
Katıyorum sana gelen yolların
Tozunu dumanına...

Ufuk Baysal